روزنامه همدلی

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

دوشنبه ۱۳ آذر ۱۴۰۲ _ ۲۰ جمادی الاول ۱۴۴۵ _ ۴ دسامبر۲۰۲۳- شماره ۲۳۱۴ _ سال هشتم
۸ صفحه _ قیمت ۱۰۰۰۰ تومان _ ضریب کیفی ۶/۴

t.me/HamdeliNews newspaper.hamdeli@gmail.com hamdelidaily.ir

صاحب امتیار , مدیر مسئول: ولی‌الله شجاع‌پوریان سردبیر: جلال خوش چهره

چاپ: صمیم ۴۴۵۳۳۷۲۵ - ۰۲۱ توزیع: نشر گستر امروز ۰۲۱۶۱۹۳۳۰۰۰

تهران- خیابان مطهری- نرسیده به تقاطع سهروردی- خیابان سنندج
خیابان زاهدان- پلاک ۸- واحد ۲- تلفکس: ۰۲۱۶۶۹۸۱۲۷۵ ۰۲۱۶۶۹۸۱۲۷

یاد

احسان نراقی؛ تأثیرگذار و چند وجهی

احسان نراقی متولد ۱۳۰۵ در تهران بود.پدرش از خانواده قدیمی و روحانی نراقی کاشان بود. هم در حوزه علمیه تحصیل کرده بود و هم با علوم جدید آشـــنایی داشت و به آن علاقمند شده بود.نراقی در دارالفنون دیپلم گرفت و برای ادامه تحصیل به سوئیس رفت.در سوربون مدرک دکتری خود را گرفت و بـــا ژان پیاژه معروف به تدوین رساله خود مشغول شد.در سالی که علیه مصدق کودتا شـــد به عضویت هیئت علمی دانشـــگاه تهران درآمد و پنج ســـال بعد با کمک علی اکبر سیاســـی و یحیی مهدوی پایه‌های نهاد جدیدی را در کنار دانشگاه تهران گذاشت که خود ۱۲ســـال مدیریت آن را تحت نظارت غلامحسین صدیقی بر عهده داشت؛«موسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی»که تا به امروز نیز پابرجاســـت و میراث ماندگار نراقی برای آموزش عالی ایران به شـــمار می‌رود، و براساس الگوبرداری از مؤسسه مطالعات ملی جمعیت‌شناســـی پاریس پایه گذاری شده است.پاریس به مثابه پایگاه ســـازمان یونسکو و از آن مهم‌تر دانشگاه سوربن همواره منبع الهامی برای احسان نراقی به شمار می‌رفت.او نه تنها به عضویت یونسکو درآمد و از این راه کمک‌های فراوان مادی و معنوی برای وسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی گرفت، بلکه در دوره ریاست فدریکو مایور در یونسکو جزو مشاوران ارشد و تاثیرگذار او قرار گرفـــت و توانســـت از نفوذش بـــرای معرفی فرهنگ و هنر و برخی از هنرمندان نامی ایران اســـتفاده کند که ازجمله آنها دادن جایزه به محمدرضا شجریان بود. نراقی با بسیاری از بازیگران سیاسی انقلاب اسلامی از حسن حبیبی، ابوالحســـن بنی‌صدر و صادق قطب‌زاده گرفته تا حدادعادل شـــاگردان او بودند و با چهره‌های منتقدی نظیر شریعتی و مطهری نشســـت و برخاست داشت.از سوی دیگر با شخصیت‌های نسبتا تاثیرگذاری در رژیم شاه رفت‌وآمد داشت.احسان نراقی پس از طی یک دوره بیماری در ۸۶ســـالگی روز ۱۲آذر ۱۳۹۱ در خانه‌اش در تهران درگذشت.

میراث

ساختمانی در قلب تهران که برندهٔ جایزهٔ جهانی شد

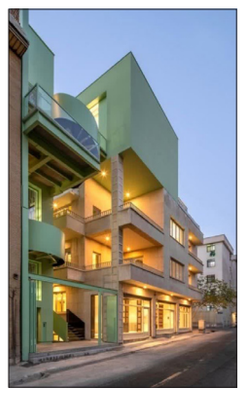

«فستیوال جهانی معماری» که یکی از مهم‌ترین رویدادهای سالانهٔ معماری در دنیاست، امسال طی سه روز از ۲۹نوامبر تا یکم ســـپتامبر در ســـنگاپور برگزار شـــد.در روز دوم این فستیوال فهرست برندگان جوایز امسال در حوزه‌ها مختلف معماری اعلام شـــد.تعداد ۱۸ پروژه در شـــاخه‌های مختلف عناویـــن برتر این رقابت را کســـب کردند کـــه در بخش ساختمان‌های بازســـازی شده یا دارای «افزونـــه»(retrofit)، یک پروژهٔ ایرانی که در خیابان هانری کربن تهران انجام شده است عنوان نخست را کسب کرد.

این ســـاختمان سه طبقه که دارای کاربری‌های مختلف مســـکونی و خرده‌فروشی بوده اســـت، در اصل در دههٔ ۱۳۱۰ شمسی و در دورهٔ پهلوی اول ساخته شده و بعد از انقلاب اســـلامی توسط مالکان رها شده بود.در جریان بازسازی، دو واحد مسکونی ۱۷۰متری طبقات اول و دوم به شش واحد ۶۰ تا ۱۲۰متری تبدیل شدند و واحد مسکونی طبقهٔ همکف نیز به یک فضای اداری تبدیل شـــد. ۵مغازهٔ خرده‌فروشـــی طبقه همکف نیز تبدیل به کافه، شیرینی‌فروشـــی و فروشگاه هنری شـــدند. اما افزونهٔ اصلی به این بنـــا یک گالری با رنگ متفاوت اســـت که روی پشت بام بنا اضافه شـــده است و با حجم مکعبی خود احساســـی از سکون و آرامش را به بیننده القا می‌کند.راه دسترسی به این گالری نیز، علاوه بر آسانسور، از طریق یک پلکان بیرونی افزوده‌شده میسر می‌شـــود.این پلکان را می‌توان منحصربه‌فردترین افزونهٔ این بنا و امضای اصلی این بازسازی به شمار آورد. این پلکان ضمن اینکه بالکن‌های بنا را به یکدیگر متصل می‌کند، نمایی باز و زیبا از محله را نیز به افرادی که از آن بالا می‌روند نشان می‌دهد.

گوناگون

باستان‌شناسان می‌گویند هرم ۲۵هزار ساله اندونزی ساخت دست انسان نیست

هیچ مدرکی وجود ندارد که نشـــان بدهد تمدن انســـانی پیشـــرفته‌ای در ۲۵هزار ســـال وجود داشته و سازه عظیم مدفون در گونونگ پادانگ اندونزی را ساخته است.مطالعه‌ای که ۲۰اکتبر درباره هرم ۲۵هزارســـاله اندونزی منتشر شد، به‌دلیل ادعای کم‌نظیرش توجه بسیاری از رسانه‌ها را به خود جلب کرد. محققان این پژوهش ادعا کردند کوه عجیبی در اندونزی، قدیمی‌ترین هرم جهان به‌شمار می‌آید و به‌دست انسان‌های باستانی ساخته شـــده است.بااین‌حال، واکنش باستان‌شناسان از آن زمان تاکنون باعث ایجاد شک‌وتردید درباره ماهیت نتایج مطالعه شـــده است.براساس یافته‌های مطالعه، گونونگ پادانگ که به‌معنای «کوه روشـــنگری» است، به‌طور طبیعی شکل نگرفته؛ بلکه بین ۲۵ تا ۱۴هزار سال پیش به‌دقت به‌شکل فعلی‌اش تراشیده شده است.اگر این موضوع صحت داشـــته باشد، گونونگ پادانگ از اولین هرم عظیم مصر به نام هرم جوزر با عمر ۴۶۰۰سال بسیار کهن‌سال‌تر محسوب می‌شود.همچنین، این ادعا بدین‌معنی است که گونونگ پادانگ از قدیمی‌ترین سازه‌ی خرسنگی شناخته‌شـــده به نـــام گوبکلی‌تپه در ترکیـــه که درحدود ۱۱هزار ســـال پیش به‌دست سنگ‌تراشان باستانی ساخته شد، عمر بیشتری دارد.محققان مطالعه نوشته‌اند:«شواهد موجـــود در گونونگ پادانگ نشـــان می‌دهد که روش‌های ساخت‌وساز پیشرفته از گذشته‌های دور وجود داشته است، شاید از زمانی‌که کشـــاورزی هنوز ابداع نشده بود.»دریکی دیگر از ادعاهای جسورانه‌ی محققان این بود که «حفره‌ها یا تالارهای پنهان»در محوطـــه‌ی هرم وجود دارد و به‌نظر می‌رســـد که این ســـازه احتمالاً در موارد متعدد به‌دلیل مخفی‌کـــردن هویت واقعی‌اش و اهـــداف حفاظتی، عمداً دفن شده اســـت.بااین‌حال، ادعاهای خارق‌العاده به شواهد خارق‌العاده نیاز دارد و باستان‌شناسان دیگر به‌هیچ‌وجه قانع نشده‌اند؛ به‌ویژه آنکه یافته‌های مطالعه تاریخ تمدن انسان را بازنویسی می‌کند.لطفی یوندری، باستان‌شناس از باندونگ اندونزی می‌گوید:شواهد نشـــان می‌دهد مردم این منطقه بین ۱۲ تا ۶هزار ســـال پیش در غارها زندگی می‌کردند و مدرکی مبنی‌بر داشتن توانایی‌های چشمگیر سنگ‌تراشی باقی نمانده است که نشان بدهد مردم منطقه هزاران سال قبـــل از توانایی لازم برای ســـاختن«هرم»برخوردار بودند.

فلینت دیبل، باستان‌شناس از دانشـــگاه کاردیف بریتانیا، به وب‌ســـایت نیچر گفت:«تعجب می‌کنم مقاله به شکل فعلی‌اش منتشر شد.»به‌گفته وی، محققان با وجود استفاده از داده‌هـــای معتبر به نتایج غیرمنطقی رســـیده‌اند. برای مثال،آن‌ها با اســـتفاده از تاریخ‌گذاری رادیوکربن چهار لایه خاک را شناسایی کردند و بدین‌نتیجه رسیدند که هرکدام از آن‌هانشانگر مراحل مجزای ساخت‌وساز هستند.بااین‌همه، دیبل می‌گوید مدرک روشـــنی وجود ندارد که نشان دهد لایه‌های مدفون به‌دست انسان ساخته شده‌اند و نتیجه‌ی هوازدگی طبیعی و حرکت سنگ‌ها در طول زمان نیستند. به‌نقل از گروه محققان، قدمت نمونه خاک برداشت‌شده از اطراف قســـمت‌هایی از تپه که گمان می‌رود قدیمی‌ترین بخش «ساختمان» باشد، به ۲۷هزار سال پیش بازمی‌گردد. آن‌ها باور دارند که تمدنی پیشرفته قبل از پایان آخرین عصر یخبندان، سازنده‌ی گونونگ پادانگ بود.بااین‌حال بیل فارلی، باستان‌شناس در دانشگاه ایالتی کنتیکت جنوبی، می‌گوید مقالـــه‌ی محققـــان مدرکی مبنی‌بر وجـــود چنین تمدن پیشرفته‌ای ارائه نکرده است. نمونه‌های خاک برداشت‌شده از تپه نشانه‌ای مانند قطعات استخوان یا زغال‌چوب ندارند که حاکی از فعالیت‌های انسانی باشد.درواقع، بدون وجود اثر متقاعدکننده‌ای از فعالیت‌های انسانی در تپه، شواهد فقط نشان می‌دهد که خاک تپه بسیار قدیمی است. قدیمی‌ترین شـــهر شناخته‌شده محوطه ۹هزار ســـاله‌ی چاتال‌هویوک است که در ترکیه کنونی قرار دارد.علاوه‌براین، پرسش‌های دیگری نیز درباره یافته‌های مطالعه وجود دارد؛مانند سنگ خنجرشکلی که ادعا می‌شود ساخت انسان است. باوجوداین، نشانه‌ای واقعی از کار انســـانی را برای تأیید نتایج مطالعه به‌همراه ندارد.

نقد ادبی

نگاهی به کتاب «رادیو هنوز یک راز بود» از محمد کشاورز

روایت‌هایی درباره کتاب و نوشتن

فیض شریفی
منتقد و پژوهشگر ادبیات

این جســـتارها دربرگیرنده ۹فصل اســـت که گاهی هر فصل به چند بخش تقســـیم می‌شـــود.در فصل یک: نیویـــورک، رابرت راک و بی‌بـــی گل انـــدام. دو: حافظ در ۵ اتفاق پیوســـته. ســـه: رادیو هنوز یک راز بود.چهار:مـــردی که تریلی ها را دوســـت می‌داشـــت.پنج: کتابفروشی کوچه حمام. شش: سووشون خوانی در سه پرده.هفت: وسوسه نوشتن.هشت: زکات عقل نویسنده و اندوه طویل ادبیات داستانی ما.نه:خدمت و خیانت روایت‌ها.پشـــت جلد از مجموعه «تأملات» آمده است: آدمی چگونه عاشق نوشتن می‌شود و خلاصی نمی یابد؟رادیو هنوز یـــک راز بود، سرگذشـــت خواندنی یکی از داستان‌نویســـان باقریحه ایرانی به قلم خودش اســـت؛ سرگذشـــتی که بیش از این که زندگی شـــخصی را روایت کند، آتش اشتیاق او به قصه، به کتاب، خواندن و نوشـــتن را به تصویر می‌کشد: نوجوانی دلباخته به مثل‌ها و واســـونکها و دوبیتی هایی که از پیرمردها و پیرزن‌های شـــهر می شـــنود، بچه‌ای دبســـتانی که از قفسه معلمـــش کتابی پیدا می‌کنـــد که او را به عجیب‌ترین ســـفر عمرش می‌برد: به قلب نیویورک، وسط دســـته ای از خلافکاران. محمد کشـــاورز تصاویری جذاب، زنده و دلنشـــین را از تکاپوی مدام یک عاشـــق کتاب در گذر از مصائـــب روزگار را پیش چشـــممان میگذارد؛ از ماجرای نوجوانی که به شـــوق شـــنیدن صدای خودش از رادیو هزار جور قصه و داســـتان ســـرهم می‌کند تـــا قصه‌ای عاقله مـــردی که غیر از کتاب‌های ممنوعه و«جلد ســـفید»ش ســـرمایه دیگری برای کار و زندگی ندارد. کتاب شـــامل شـــش خاطره‌نگاری و سه مقالـــه با موضوع روایـــت، ادبیات و کتاب اســـت. در این خاطره‌نگاری‌هـــا با مردی آشنا می‌شـــویم که با ابزار داستان و کلمه عقایدش را به زندگی و انسان را شکل می دهد، تغییرشـــان می‌دهد و به شـــناختی نو از خودش، جامعه و جهانش می‌رســـد. کشـــاورز، داســـتان‌نویس مدرنی است. او پیش از این چندین و چند داســـتان را بر بساط نشر نشانده و چند جایزه را دریافت کرده است.

جستار، سابقه بسیار در ایران ندارد. جستار می تواند، داســـتان، خاطره، مقاله و گاهی نقد باشد. جستار می‌تواند نه آنها باشد و نه اینها، جستار می‌تواند خودبسنده و مستقل باشد. جستار تعریف دقیقی را برنمی‌تابد. جســـتار اول، «نیویورک...» بـــه خاطره و داستان نزدیک می شود، میان عالم واقع و عالم خیال شناور است، رؤیای یک کودک جوان را تصویر می‌کند.

محمد کشـــاورز، ذاتا داستان‌نویس است. جســـتارهای او، زمـــان، مـــکان، علیت و زبان دارد. داســـتان‌های او زبان گزنده‌ای دارد. شـــیطنت در آن ســـایه می‌زند:«اگر کسی مرغ کســـی را می‌دزدیدند می‌گفت دنیا ناامن شـــده. اگر باران بیشـــتر از سه روز طول می‌کشـــید می‌گفت بپرید پشت بام اذان بگویید، دیـــر بجنبید دنیا را آب می‌برد.اگر خشکســـالی می‌شـــد می‌گفت خدا به دادمان برســـد، قحطی دنیا را نابود می‌کند ...» نویســـنده ریز و دقیق به شرح ماجر میپـــردازد. نثرش به اقتضای مطلب، منقطع و بریده بریده، با جمله‌هایی کوتاه ســـامان گرفته اســـت. در فصل دوم این کتاب «حافظ در پنج اتفاق» باز«تاسیان» یا «نوســـتالژی» کاتـــب گل می‌کند. آدم وقتی در آســـتانه شـــصت قرار می گیرد، میلش به کودکی و جوانی بیشتر می‌شود و به خاطرات و مخاطرات خوشـــش رجوع می‌کنـــد. کشـــاورز با بررســـی و ریزبینی موشـــکافانه جنبه‌های ناپیدایی از فرهنگ فارس را می‌کاود.او ادبیات و معنای متون ادبی را در ساختار و بافتار بزرگ تری جای می‌دهد، ساختاری و بافتاری که به ادبیات شکل می‌دهد.نویسنده به جهان پیرامون و به‌خصوص به رویدادهای روزمره و فرهنگ عمومی بومی توجهی ویژه نشان می‌دهد. داســـتان «حافظ در پنج اتفاق پیوســـته» نشان می‌دهد حافظ چگونه در اعماق توده مردم نفوذ کرده اســـت و چگونه توانسته شـــعر خود را آینه کند که هرکس در آن آیینه، خـــود را ببیند و بـــا غزلهایش فال بگیرد:بابام گفت:«ایـــن چه تخم لقی بود که آقای میثاقی شـــکوند توی دهن مردم محل!مگه ما فالگیریـــم یا فالگیر آورده‌ایم که روز و شب می آن برای فال گرفتن؟!... بعدازآن روز خانه گردی حافظ شروع شد، هرکس هر کاری می‌خواست بکند می‌آمد سراغ حافظ ...»نویسنده نکته به نکته، مو به مو، در آن دهات از مردمی حرف می‌زند که مردم مرتبا به خانه ما می‌آمدند و کتاب حافـــظ مرا می‌بردند که فـــال بگیرند تا از حافـــظ مدد بگیرند تا او بخت آنها باز کند و آینده آنهـــا را پیش‌بینی کند. این متون حکم نوعی تفسیر از ماهیت زندگی مردم تهیدست را دارد؛ماهیتی که به تعبیری عام به قول هوگارت فرهنگ نامیده می‌شـــود. وجه اشـــتراک انســـان‌های همفکر و هم فرهنگ، اجماع در خصوص این تفاسیر را دارد.کشاورز با اشراف، دایره شمول ادبیات را در ایـــن خاطـــرات و مخاطرات بســـیار توسعه می‌دهد.از نگاه او،ادبیات بر حسب ارتباطـــش با مردم و ســـایر متون فرهنگ باید بررســـی شود.داســـتان زیبای «رادیو هنـــوز یک راز بود» هم همین مطلب را به توقیع مؤکد می‌کند. کشاورز، فرهنگ عامه را شـــکلی از بیانگری فرهنگی می داند. او واسونک ها، قصه‌ها و افسانه های بومی را صرفا تابـــع فرهنگ می‌داند: قصه‌ها، ترانه ها، واسونک ها و نغمه‌های محلی، بازی‌ها و آداب و رسوم مردم شیراز و فارس؛ برنامه به گوش بزرگ‌ترها آشنا بود. گویا از سال ۴۲ دو روز در هفته پخش می‌شـــده. ابتدا با اســـم نغمه‌های محلی و چند سال بعد با افسانه‌ها و ترانه‌ها عصرهای پنجشنبه و جمعه پخش می‌شـــده با مشتاقان بسیار و صدا و اجرای ابوالقاسم فقیری در سال‌های ابتدایی پخش برنامه...»

محمد کشـــاورز در وهله اول گزارشـــی از موضوع ارائه می‌کند و ســـپس به جوانب عاطفی داســـتان رو می‌کنـــد و پس از آن مفاهیمـــی از قبیـــل اســـتعاره، آیرونی، شـــخصیت پردازی، تراژدی، گره گشایی، پینقش، پیرنگ اســـطوره‌ای و افسانه‌ای و پایان بندی خوش را در داســـتانی واقعی، به ســـامان می‌رساند. نویســـنده علاوه بر ادبیـــات نخبه گرا، ادبیات عامه پســـند را هم موضوع مطالعات و تجارب زیســـتمانی اش قرار می‌دهد. نویســـنده در داســـتان «مردی که تریلی ها را دوســـت داشت»، از مردی که شکلی هنرمندانه داشته حرف می‌زنـــد که وقتـــی از «برشـــت» و فاصله گذاری برشـــت در تئاتر سخن می گوید، از ابهت بیشـــتری برخوردار می‌شود. فصل پنجم «کتاب فروش کوچه حمام» بهترین داســـتان این مجموعه اســـت. شخصیت این داســـتان مردی چپگرا و متأهل است که در سال ۵۹ پاکســـازی! شده و اکنون به شـــهر کوچک خود، مرودشـــت آمده و کتاب فروشی ای کوچکی در کوچه حمام زده: «حالا که نزدیک دو ســـال از انقلاب می‌گذشـــت و طبل توفان از نوا افتاده بود، یـــا لااقل برای من که زخـــم خورده بودم دیگر جلوه‌ای نداشت، دیگر اشتیاقی برای تغییر جهان نداشتم، بیکار شده بودم، سپر انداخته بـــودم و به ناچار مثـــل عقاب پر ریخته ای بـــال خوابانده بودم ، فرود آمده بودم به نقطه‌ای در زادگاهم تا با دســـت و پا کردن کاری لقمه ای نان وصله شـــکم خودم و خانواده کنم ...»

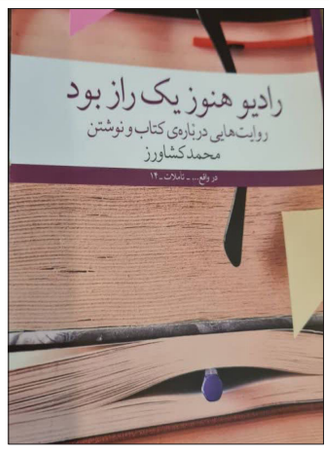

راوی در نهایت، شکســـت ســـخت‌تری از عاملان اخـــراج خود متحمل می‌شـــود و شبانه دست از پا درازتر، کتاب‌های به قول عوام، لجنی اش!را نابود می‌کند و به شیراز می‌گریزد.فصل ششم «سووشون خوانی در سه پرده» داستان در رمان و نقد و تحلیل سووشون ســـیمین دانشور اســـت. راوی از دوران جوانـــی که کلـــه اش بوی قورمه ســـبزی میداده عاشـــق این رمان مشهور بوده اســـت و حالا در آســـتانه کهنسالی که تک‌صدایـــی را کنار گذاشـــته، دوباره ســـراغی از این رمان گرفته و با نگاه نوینی شخصیت‌های سووشون را تحلیل می‌کند: «فهمیدم سووشون شاید تنها رمان فارسی باشـــد که شـــهری را با تاریخ و شناسنامه مشخص تا حد شخصیت اصلی و محوری رمان بالا کشیده؛ به حدی که اگر شیراز و وقایع تاریخی بعد از شهریور ۱۳۲۰ در این شـــهر را از متن سووشون برداریم، هستی رمان فرو می پاشد ...» فصل هفت «درباره نوشـــتن» باید به نحوی جستاری تعلیمی باشد. او از قول مندنی پورمی‌نویسد: «اگر دغدغه نوشتن آزارتان نمی‌دهد، به سمت نوشتن نروید، زندگی کنید و از آثار خوبی که دیگران می‌نویســـند لذت ببرید. حیف اســـت عمر گرانمایه را تلـــف کنیم تا در نهایت نویســـنده میانمایه باشیم و بدتر از آن از یاد رفته.»

محمد کشـــاورز رنج نویسنده بی خواننده را و بـــی تاثیر شـــدن را از رنج ننوشـــتن بیشـــتر می‌داند: «نوشـــتن تنها راه رهایی شـــما از رنج درون اســـت ...» فصل هشت «زکات عقـــل نویســـنده و انـــدوه طویل ادبیـــات داســـتانی مـــا» را نویســـنده در تذکرهٔ الاولیای عطار بیرون کشیده است. او در ایـــن مقاله هم از ادبیات رئالیســـم سوسیالیســـتی و چریکی ایـــراد گرفته و به آن تاخته اســـت. فصل نهم «خدمت و خیانت روایت ها»شـــاید طعنه‌ای به کتاب «خدمت و خیانت روشنفکران» آل احمد باشد. محمد کشاورز گاه روایتها را مستعد خیانت ورزی و تک‌صدایی می‌داند. از نگاه این نگارنده، مجموعه «رادیو هنوز یک راز بود» یک اثر ارزنده و قابل محاسبه و مداقه اســـت. این کتاب هم به درد گروه الیت و هم اوساط الناس می‌خورد و هم حتا عوام می‌توانند از آن بهره‌مند شـــوند. کشـــاورز شاید در تعریف فرهنگ فارس اغراق کرده باشـــد ولی در ارتقای فرهنگ نژاده شیراز نقش قابل توجهی داشـــته است. در کتاب پوینده و زیبای کشاورز، ادبیات عامه‌پسند هم شأن و شانه ادبیات تعالی بخش پیش می‌رود. در این اثر وزین هم پیچیدگی‌های تکنیکی ادبیات زیبایی شناختی نخبه گرا و فاخر و هم ســـادگی ادبیات عامه‌پســـند مورد توجه قرار گرفته است. مطلب پایانی را که بر دل گرفته‌ام. باید بگویم که نســـل ما اگرچه شـــاید اشـــتباه کرده و اشـــتباه داشته یا اشـــتباه رفته باشد اما این نسل، انســـان‌های آزاده و شـــریفی بوده‌اند. آنها طرفدار مســـاوات، حریت و حرمت انسان بوده‌اند و در توسعه فرهنگ و ادب ریاضت کشیده اند، نباید این نسل، این همه مورد هجمه و هجوم قرار بگیرند.

دریچه

روبرتو نتو - برزیل

جزئیات سعدی

دردیست درد عشق که هیچش طبیب نیست
گر دردمند عشق بنالد غریب نیست
دانند عاقلان که مجانین عشق را
پروای قول ناصح و پند ادیب نیست
هر کو شراب عشق نخورده‌ست و دُردِ دَرد
آنست کز حیات جهانش نصیب نیست
در مشک و عود و عنبر و امثال طیبات
خوشتر ز بوی دوست دگر هیچ طیب نیست
صید از کمند اگر بجهد بوالعجب بود
ور نه چو در کمند بمیرد عجیب نیست

مجازستان

- خیلی وقته که یکی نیست به شوقش بخوابیم، به شوقش بیدار شیم، به شوق دیدنش ذوق کنیم، بـــه شـــوقش ورزش کنیم، خیلی وقتـــه که فقط خودمونو دوست داریم و تنهاییم هم.iman))
- وقتـــی تا حدودی با نکات روانشناســـی آشـــنا می‌شی، تازه می‌فهمی مثلا آدم مهربونی نیستی، مهرطلبی! کمال‌گرا نیستی، اهمال‌کاری؛ خجالتی نیستی، اعتماد به نفست پایینه؛ باگذشت نیستی، عزت نفســـت آسیب‌دیده‌ســـت؛ و هزاران مسائل دیگر! حالا دیگه بایـــد بری پیش متخصصش که درست کنه. (کروکودیس)
- وقتی می‌بینم ســـرانه‌ی تولیـــد کربن فقط یک تیلور ســـوئیفت، حدود ۶۰۰برابر من شهروندم، به خودم می‌گم چرا من باید اینقدر احســـاس گناه کنم که زباله‌ام تفکیک بشـــه یا نشه، یا به خاطر چس‌مثقال بنزین نسوزوندن سوار مترو و اتوبوس بشـــم. هروقت اون تولید کربنـــش را نصف کرد، چشم، منم می‌کنم. (Lagavulin ۱۶)
- نیـــاز دارم بـــا آدم‌هایـــی معاشـــرت کنم که برنامه‌شـــون موندن، کار کردن و بچه‌دار شدن تو همین مملکته، اونایی که رویاهاشون رو همین‌جا دنبـــال می‌کنن و می‌خوان قصهٔ زندگی‌شـــون رو اینجا بسازن.نیاز دارم صبح که چشم باز می‌کنم، یادم بیاد ما بی‌شـــماریم، مایی که قراره تاریخ این سرزمین رو بنویسیم... (Elham Nadaf | الهام نداف)

فناوری

ایالات متحده ماه آینده پس از ۵۰سال به کره ماه بازمی‌گردد

پس از حـــدود نیم قـــرن از فـــرود موفقیت‌آمیز فضاپیمای آپولو بر ســـطح کره ماه، اکنون ایالات متحـــده قصـــد دارد در ۲۵ژانویه یک کاوشـــگر فضایی را روی کره مـــاه فرود بیاورد. این فرودگر که «پرگرین» نام دارد و توسط شرکت آمریکایی «آســـتروبوتیکس» ســـاخته شده اســـت، بدون سرنشـــین خواهد بود. جان تورنتون، مدیر عامل این شرکت، گفته است که این فضاپیما ابزارهای ناســـا را برای مطالعه محیط ماه پیـــش از انجام ماموریت‌های سرنشین‌دار آرتمیس حمل خواهد کرد.

وی که در یک نشست مطبوعاتی صحبت می‌کرد گفـــت: «یکی از چالش‌های بزرگ کاری که ما در اینجا انجام می‌دهیم، تلاش برای پرتاب و فرود بر ســـطح ماه با حداقل هزینه است.» چندین سال پیش ناســـا تصمیم گرفت برای ارسال آزمایش‌ها و فناوری‌های خود به ســـطح ماه از شـــرکت‌های خصوصی آمریکایی بهره بگیـــرد و از طریق ارائه قراردادهایی با قیمت ثابت، امکان توسعه اقتصادی ماه و ارائه خدمـــات حمل و نقل در انجا با هزینه کمتر را فراهم کند.

رئیس شرکت آســـتروبوتیکس اضافه کرد: «تنها نیمی از مأموریت‌هایی که به ســـطح ماه رفته‌اند، موفقیت‌آمیز بوده‌اند. بنابراین مطمئناً این کار یک چالش دلهره‌آور است.

من در هر مرحله از این یک ماموریت وحشت‌زده و هیجان‌زده خواهم شـــد.» برنامه بلند شدن این موشک جدید برای روز ۲۴دســـامبر برنامه‌ریزی شده اســـت، با این حال «چند روز» طول خواهد کشـــید تا این کاوشگر به مدار ماه برسد و قبل از فرود در روز ۲۵ژانویه نیز باید چند روز صبر کند تا شرایط نور در محل فرود مناسب شود.

مطابق اعلام مقامات شـــرکت، فـــرود به صورت مستقل و بدون دخالت انسان انجام خواهد شد اما تیمی از دانشـــمندان از مرکز کنترل زمینی بر آن نظارت خواهند کرد.

پیشـــتر در بهار امسال یک شـــرکت دانش‌بنیان ژاپنی تلاش کرده بود به اولین شـــرکت خصوصی تبدیل شود که روی ماه فرود می‌آید، اما مأموریت آن با بروز یک ســـانحه به پایان رســـید. سازمان فضایی اسرائیل نیز در سال ۲۰۱۹ در انجام کاری مشابه شکست خورد.

تـــا کنون تنهـــا چهار کشـــور ایـــالات متحده، روســـیه، چین و اخیراً هند بـــا موفقیت روی ماه فرود آمده‌اند. علاوه بر شـــرکت آســـتروبوتیکس، ناســـا با شـــرکت های دیگری ماننـــد «فایرفلای ائرواســـپیس»، «دریپر» و «اینتوایتیو ماشـــینز» برای ارســـال تجهیزات به ماه قرارداد امضا کرده است.

قرار اســـت کاوشـــگر شـــرکت دریپر ماه ژانویه با موشـــک اســـپیس ایکس به پرواز درآید. کریس کولبـــرت، مدیر برنامـــه اعزام کاوشـــگران به ماه ناســـا، گفت: «مدیران ناســـا از خطـــرات چنین ماموریت‌هایی آگاه هستند و پذیرفته‌اند که برخی از آنها ممکن است موفقیت‌آمیز نباشند.»

او اضافه کرد: «با این حال حتی اگر تمامی فرودها نیز موفقیت‌آمیز نباشـــند، این برنامه تاثیر خود را بر زیرســـاخت‌های تجاری مورد نیاز جهت ایجاد یک اقتصاد فرازمینی در ماه خواهد گذاشت.» ناسا با برنامه آرتمیس خود قصد دارد در دهه بیســـت میلادی پایگاهی دائمی در ماه ایجاد کند.